

Presstopp nästa Boteblad tisdagen den 1/10

Bygdeengagemang är viktigt för Lännäsbon Hedda-Lisa Sundberg

SIDAN 16

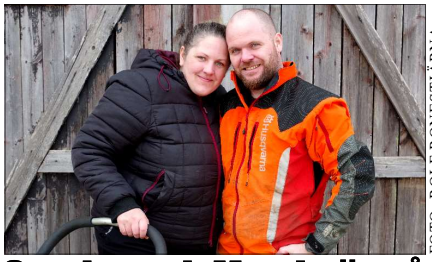

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sandra och Martin är på rätt plats i livet SIDAN 4

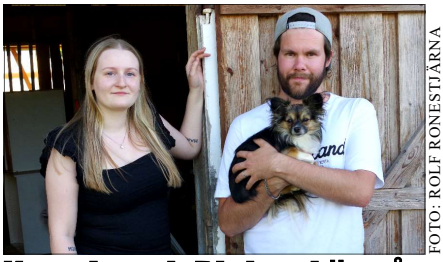

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kerstin och Richard är på rätt plats i livet SIDAN 6

Boteblad

SOMMAREN 2024

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Folkets Hus har nya medlemsregler

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Styrelsen hoppas kunna förbättra ekonomin. SIDAN 7

Unik minnesstund hölls i Gålsjö

FOTO: UTA KÖRNER

Gripande farväl togs av den gamla torvkåtan. SIDAN 22

Annelis hund är en ID-hund

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lady hittar igen bortsprungna husdjur. SIDAN 31

Övrigt innehåll:

	Sidan
Arga Gubben	34
Björksjön	4-5,12-13
Björkå	26
Fritidsgården	27
Boteå Bibliotek	21
Anslagstavlan	35
Boteåparlamentet	18-19,24
Hembygdsgården i Para	28-29
Sunnersta Folkets Hus	7,24-25
Undroms IF	3,30,32-33

MULTIARENA ÄR PÅ GÅNG I KALKNÄS!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Multiarenan blir ett lyft för bygdens barn och ungdomar

Undroms IF har beviljats bygdemedel och anläggningsstöd för att kunna anlägga en multiarena vid Kalknäs skola, på den plats som den tidigare hockeyrinken stod placerad.

Undroms IF bygger multiarena vid Kalknäs skola i höst

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undroms IF:s herrfotbollslag, med Stefan Strandberg i spetsen, hjälptes åt att riva den gamla hockeyrinken vid Kalknäs skola.

SIDAN 3

Boteå Byavakt kommer satsa mer på grannsamverkan

Tanken är att grannsamverkan ska öka tryggheten i bygden

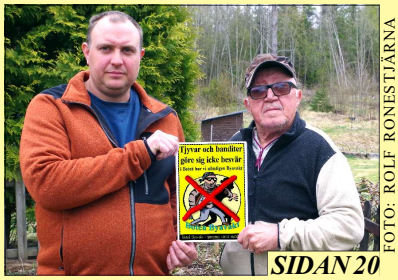

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 20

SIDAN 13: MEDELÅLDERS MAN AVLOSSADE SKARPLADDAT VAPEN I BARNS NÄRHET

Sidan 28: Rekordstor flugsvamp hittades i Para

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullspäckat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

I Sverige, och ännu mer i vår egen bygd, lever vi i lite av en skyddad tillvaro! Det händer just nu mycket runt om i världen. Kriget i Ukraina fortsätter och det känns osäkert om hur det kommer att sluta och vilka konsekvenser detta kommer att få för framtiden. Kriget i Mellersta Östern är också en källa till stor oro och ännu mer hur relationen mellan Israel och Iran kommer att utvecklas. Det talas om att vi eventuellt kan komma att stå inför ett tredje världskrig. Hur känner vi inför det!? Kinas tankar och planer när det gäller Taiwan är också något som känns osäkert. Vi står också inför ett osäkert presidentval i USA, som kan komma att få en stor betydelse för den kommande världsordningen.

Det finns med andra ord många orosmoln när vi ser vad som händer runt omkring oss och det är inte så lätt att ha en positiv syn på framtiden. Personligen ger dock min tro ett hopp inför framtiden...

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 42, om allt går som det ska med tryckning o s v, och sträcker sig januari månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad sommar och väl mött på de samlingar och arrangemang som ligger framför i sommar och som förhoppningsvis låter sig annonseras på bygdens egen hemsida www.botea.se!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Botebladet

CA 100 ASYLSÖKANDE HAR NU ANLÄNT TILL STÖNDAR!

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
tisdagen den 1/10 2024
Notera detta datum i Din planering!

Signerat

Jag flyttade till Arlom i november 2017. Efter att ha bott inneboende hos min yngre syster och hennes familj från den 4 september 2017, så flyttade jag till huset i Arlom. Innan jag flyttade in hos min syster i Kramfors, hade jag bott åtta år i Dödesjö i Småland, nej ursäkta, Dädesjö hette det visst. Usch, ett så tråkigt ställe...grått, mulet och regn hela vintern, till och med mindre soltimmar – egentligen solminuter – än i Kiruna en vanlig novembermånad, som ett exempel!

Jag valde att flytta till Västernorrland, istället för till Piteå, därför att vintrarna här är mildare än i Norrbotten och för att jag inte skulle få "lappsjuka" igen (alltså att man inte trivs med mörkret på vintern). Jag hade ju tidigare (2001-2005) bott i Kramfors och flyttat upp till Skellefteå (där jag för övrigt är född) och bodde där några år innan flytten till Döde...Dädesjö i Småland.

Under min uppväxt, och senare i vuxenlivet, har jag ofta hälsat på mina släktingar i Själevad och Sidensjö och även tillbringat många somrar i Pålsböle och Björnböle, som ligger i närheten av Grätnäset (alltså inte långt från Sidensjö) och jag gillar landskapet mer än det platta Piteå (jag är egentligen uppvuxen mellan Lillpite och Sjulnäs, vilket är plattare än det är i Skåne). Nåväl, det finns ju fler fördelar med denna bygd, till exempel bättre växtzon än Norrbottens, kanske inte lika bra som sydsvenska höglandet, men nästan.

Eftersom jag b l a har ett intresse för fruktträd, bärbuskar, åkerbär, jordgubbar, smultron m m, så var det lämpligt att flytta till Arlom. Jag har både blå och gröna vindruvor utomhus och på de blå vinrankorna fick jag 2,5 kg vindruvor i oktober 2023. Tyvärr vill det inte bli några minikiwi, antagligen växer hon- och hanplantorna för långt ifrån varandra. Det blev massor med amerikanska blåbär, hallon och blåbärstry, dock inte så mycket röda och svarta vinbär, men det är ju skogsmark, så man måste väl jordförbättra och gödsla rikligt. Jag har grävt upp motsvarande flera fulla skottkärror med sten och en massa annat rat ur trädgårdslandet...pust och stön!

Jag funderar också på svampodling, men det är fortfarande bara drömmar. Men när man får äta sina mumsiga bär och frukter, då har man glömt hur mödosamt det var att få ordning på trädgårdslandet.

Eftersom jag jobbar på skolan i Kalknäs, och handlar det mesta från lanthandeln, så har jag nära hem. Jag skulle önska att det fanns en bensinmack och en pizzeria i byn och jag vet att det är många fler bybor som önskar sig det.

Sune Hedman, Arlom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anders Bodin och Ann-Louise Wallblom är med i Undroms IF:s styrelse, där även Stefan Strandberg och Lars Bodin ingår.

Multiarena på gång att byggas i Kalknäs

Undroms IF kommer, via bygdemedel och anläggningsstöd, bygga en multiarena vid Kalknäs skola

Stora saker är på gång vid *Kalknäs skola*! En ny multiarena/allaktivitetsplan är nämligen på gång att byggas där. *Undroms IF* har nämligen beviljats bygdemedel och anläggningsstöd från *RF-SISU Västernorrland*. Arenan, som kommer att bli någonstans i storleksordningen 40X20 meter, kommer att placeras där hockeyrinken tidigare stod placerad. Dussinet spelare och ledare från *Undroms IF* var nämligen på plats den 25:e maj och demonterade rinken på imponerande 30 minuter! Eventuellt kan det komma att bli frågan om ytterligare egeninsatser.

Anders Bodin, idrottsföreningens kassör, berättar att det var *Bengt Åkerlind*, *Sollefteå kommuns* förre fritidschef, som tipsade honom om möjligheten att kunna bygga en multiarena i *Kalknäs*. Sagt och gjort! Ansökan lämnades in redan i fjol, men det visade sig att det inte fanns tillräckligt med medel i kassan just då. I år gick det dock bättre!

Byggstart för arenan, som rör sig om ett miljonprojekt, är beräknad till september och den kommer att bestå av en konstgräsmatta, med sarg runt, som man vintertid kan spola till is. Det kommer att finnas fotbolls- hockey- och innebandymål och även basketkorgar. *”Det här är väldigt positivt för både skolan och bygden! Syftet är att stimulera till aktivitet och spontanidrott”*, konstaterar *Anders Bodin*.

Även *Mattias Strandberg*, till vardags gymnastiklärare på *Kalknäs skola* och tränare för *Undroms IF:s* herrfotbollslag i division 5, är odelat positiv när det gäller den planerade multiarenan. *”Det här blir ett jättelyft för skolan och för hela byn! Barnen kommer i fortsättningen kunna komma igång och spela fotboll mycket tidigare på våren.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ungefär halva Undroms IF:s herrlag kunde hjälpas åt att riva den gamla hockeyrinken vid Kalknäs skola.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan i augusti 2022 huserar Martin och Sandra Svedefelt i det lilla charmiga eternithuset i Björksjön.

Paret Martin och Sandra Svedefelt i Björksjön har hittat hem

Martin och Sandras Svedefelts lilla dotter Saga torde vara Björksjöns allra yngste invånare

Paret *Sandra* och *Martin Svedefelt* är några av *Björksjöns* färskaste invånare. I augusti 2022 gick nämligen deras flyttlass till det eternitbeklädda huset några hundra meter norr om *Björksjöns Folkets Hus*.

När jag knackar på hemma hos paret Svedefelt välkomnas jag glatt av taxarna Elli och Peaky ute på deras hundgård. När Sandra öppnar dörren får jag ett lika glatt välkomnande av Lura och Fejka, som båda tillhör rasen *Border collier*. I köket står Martin och väntar och vi slår oss ned vid köksbordet, samtidigt som jag tackar nej till fika.

Sandra berättar inledningsvis att hon föddes i *Stockholm* och att familjen flyttade till *Vännäs* när hon var två år gammal. Efter att ha gått *Naturbrukslinjen*, med inriktning på hästvård, på gymnasiet i *Umeå*, så kom hon att vikariera en del inom äldrevården och hon gick även en ettårig undersköterskeutbildning. Därefter kom hon att jobba några år inom äldrevården.

Sandra berättar vidare att hon alltid har haft ett stort naturintresse och att hon framför allt både har tyckt om och haft hundar. Med sin hund började hon att tävla inom hundsport, närmare bestämt agility. *”För att kunna satsa vidare på sporten, så bestämde jag mej för att flytta söderöver, där sporten är betydligt större än häruppe i norr.”* 2010 gick därför flytten till *Västerås* och de närmaste åren kom hon att tävla på hög nivå; bl a var hon med på SM som gick av stapeln i *Sollefteå* 2014. Men när hennes bästa hund råkade bli skadad, och inte kunde fortsätta att tävla, så började hon istället med fårvallning med en yngre hund.

Under de första fem åren, som Sandra bodde i *Västerås*, kom hon att jobba inom äldrevården. 2015-2018 läste hon till sjuksköterska och kom därefter att jobba på en medicinsk akutvårdsavdelning. *”Det var ett bra och utvecklande jobb”*, minns Sandra.

Längtan efter att få återvända till nordligare breddgrader hade dock, med åren, sakta börjat växa sig allt starkare hos Sandra och hösten 2020 mellanlandade hon hos sin mamma i *Ramsele* och fick ganska direkt jobb som stafettsköterska på *Sollefteå sjukhus*.

Via en dejtingapp, i början av 2021, lärde hon känna Martin och efter en tid började intresse och tycke att växa fram hos de båda. *”Efter drygt en månad träffades vi och efter det har vi hållit ihop”*, brister båda ut unisont och

ler brett. Efter ytterligare drygt en månad köpte de ett *Per Albintorp* i *Backe* och flyttade ihop. Inom ytterligare en månad hade de hunnit införskaffa ett 20-tal får och halvdussinet grisar. Som mest kom de att ha 35 får, 15 grisar, 30 höns och sex hundar.

De visade sig dock efter en tid att Sandras resor till och från jobbet blev alltför jobbiga (20 mil tur och retur). De började därför söka efter en gård på ett lite närmare avstånd från *Sollefteå* och via en Blocketannons fick de korn på huset i *Björksjön*, som stått tomt sedan i slutet av 1980-talet. I augusti 2022 gick alltså flyttlasset till *Björksjön* och i februari 2023 gjorde de gemensam sak och gick och gifte sig i *Överlännäs kyrka*, för att därefter ha sin bröllopsfest i *Björksjöns Folkets Hus*.

I december i fjol kom Sandras och Martins livssituation att förändras radikalt. Den 4:e december nedkom nämligen Sandra med en liten Saga Maria Erika. Lilla Saga visade sig dock vara alltför ivrig att komma ut, nämligen tio veckor för tidigt, och vägde därför endast 1 078 gram och var 39 cm lång. Idag har hon dock hunnit växa till sig rejält och i skrivande stund har hon nått matchvikten 4,6 kg.

Sedan flytten till *Björksjön* har Martin och Sandra, sakta men säkert, börjat renovera sitt hus. De har t ex målat om i köket, tapetserat om en del och snart renoverat klart badrummet. Men framför allt har de öppnat upp ett parti av taket, på husets framsida, och satt in två fönster för att få in mer ljus på övervåningen. Framöver planerar de att brädfodra huset och bygga en s k punschveranda på framsidan. Renoveringsarbetet har underlättats och kommer underlättas av att Martin är utbildad snickare och husbyggare.

Detta faktum får bli en naturlig övergång till att, för en stund, rikta strålkastarskenet på just Martin, som inledningsvis berättar att han är född och uppvuxen i *Österrike*; nämligen i byn *Zarnsdorf* ca tio mil väster om *Wien*. Efter avslutat yrkesgymnasium, med inriktning på snickeri och husbyggnation, fick han 2007 jobb på ett lokalt byggföretag. 2011 utbildade han sig till skogvaktare och fick av en händelse jobb som det hos den Österrikiska kejsarfamiljen, där han kom att bli kvar i tre år. *”Det hade dock*

ÖSTERRIKE

Statsskick: Förbundsrepublik
Yta: 83 879 km²
Huvudstad: Wien (ca 2 miljoner invånare 2023)
Högsta berg: Grossglockner (3 798 möh)
Invånarantal: Ca 9 miljoner (2022)
Invånare/km²: 108
Naturlig befolkningsökning: 1% (2022)
Medellivslängd: Kvinnor 84 år & män 79 år (2021)
Religion: Katoliker (59%), övriga kristna (4%), muslimer (8%)
Läs- & skrivkunnighet: 98%
BNP/invånare: Ca 560 000 kr (2023)
Naturtillgångar: Vattenkraft, timmer, järnmalm & olja
Viktigaste exportvaror: Maskiner, utrustning, bilar & järn
Valuta: Euro

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sandra och Martin Svedefelt lever en härlig tillvaro i Björksjön tillsammans med sin baby och sina hundar.

alltid varit min dröm att få driva ett lantbruk och när den chansen dök upp, så tvekade jag inte för ett ögonblick!", berättar Martin med tindrande ögon. Där blev han kvar fram till 2018.

Mellan åren 2001-2018 var Martin dessutom engagerad i byns frivillig brandkår (de sista fem åren som brandchef), något som skulle få avgörande konsekvenser för honom i framtiden. *"I stort sett all brandkår i Österrike drivs på frivillig väg och alla Österrikare är mycket stolta över sina lokala brandkårer."* I *Österrike* finns det, enligt Martin, omkring 300 000 brandmän, att jämföras med de ca 16 000 som finns i *Sverige* (de båda länderna har ungefär lika många invånare).

Parallellt med jobbet på lantbruket jobbade Martin även som lastbilschaufför och det sista året jobbade han i princip dygnet runt. *"Alla visste vem jag var och slet i mej och ville att jag skulle hjälpa dom. Detta blev för mycket för mej!"* Samtidigt bar han på en önskan att flytta till ett annat land, något som hans bror redan hade gjort, och via en Facebooksida fick han kontakt med en kvinna i *Resele* som annonserade efter någon som kunde tänka sig att sköta om hennes gård och djur över sommaren 2018. Martin nappade på annonsen och kom att trivas så pass bra att han bestämde sig för att stanna kvar. Ganska direkt återföll han dock i gamla synder (när det gäller att jobba alldeles för mycket) och började även ta jobb i skogen. I augusti 2018 köpte han ett eget hus och under hösten startade han en egen firma, där han fortsatte att ta jobb i skogen och att driva eget jordbruk fram till slutet av 2020. Därefter kom han att på heltid åta sig olika jobb, framför allt skogsjobb, via sitt företag.

Utöver den pågående renoveringen av huset i *Björksjön* hoppas Sandra och Martin att det även ska kunna avsätta tid för sina intressen. T ex uppskattar båda att få vara ute i naturen och ett gemensamt intresse som de har; är småviltsjakt. Sandra tycker dessutom om att odla och Martin gillar att snickra och hålla på och dona med det gamla sågverket som redan fanns på gården. De sista fåren, som de hade med sig i flyttlasset, avyttrades i vintras. Hönsen har de däremot kvar och Sandra hoppas kunna utveckla den delen. *"Det vore roligt att kunna skaffa lite fler höns och bygga en lite äggbod nere vid vägen. Inte för att tjäna pengar, utan bara för att det är kul. Dessutom tror jag att folk uppskattar att handla lokalt"*, konstaterar hon.

Efter flytten till *Björksjön* var Martin med om en händelse som ytterligare, utöver det att han blev en stolt pappa, har kommit att radikalt förändra hans livssituation. Vid ett tillfälle, när han var ute och körde med sin fyrhjuling, passerades han av några utryckningsfordon, på väg, som det skulle visa sig, till en skogsbrand norr om *Björksjön*. Som tidigare brandman blev han givetvis intresserad och följde efter. Väl på plats fick han bli till hjälp vid branden, bl a tack vare sin fyrhjuling, och efteråt blev han avtackad. När han berättade för en polisman om sitt förflutna inom brandväsendet i sitt forna hemland, så uppmanade denne Martin att söka till *Räddningstjänsten Höga Kusten-Ådalen*. Sagt och gjort! Det hela kom att resultera i en tjänst och efter avslutad introduktionsutbildning påbörjade han sin tjänst inom brandkåren i *Sollefteå* nu i början av april.

Avslutningsvis kan man konstatera att både Sandra och Martin trivs väldigt bra med sin nya tillvaro i *Björksjön*. *"Jag trivs jättebra! Det är lugnt och skönt här och vi har superbra grannar, till vilka man alltid kan vända sej om det skulle vara nånting"*, konstaterar Sandra tacksamt. *"Jag trivs också väldigt bra och precis som Sandra säger, så är grannarna väldigt vänliga och hjälpsamma och det är nåt som vi verkligen värdesätter högt"*, tillägger Martin.

av Rolf Ronestjärna

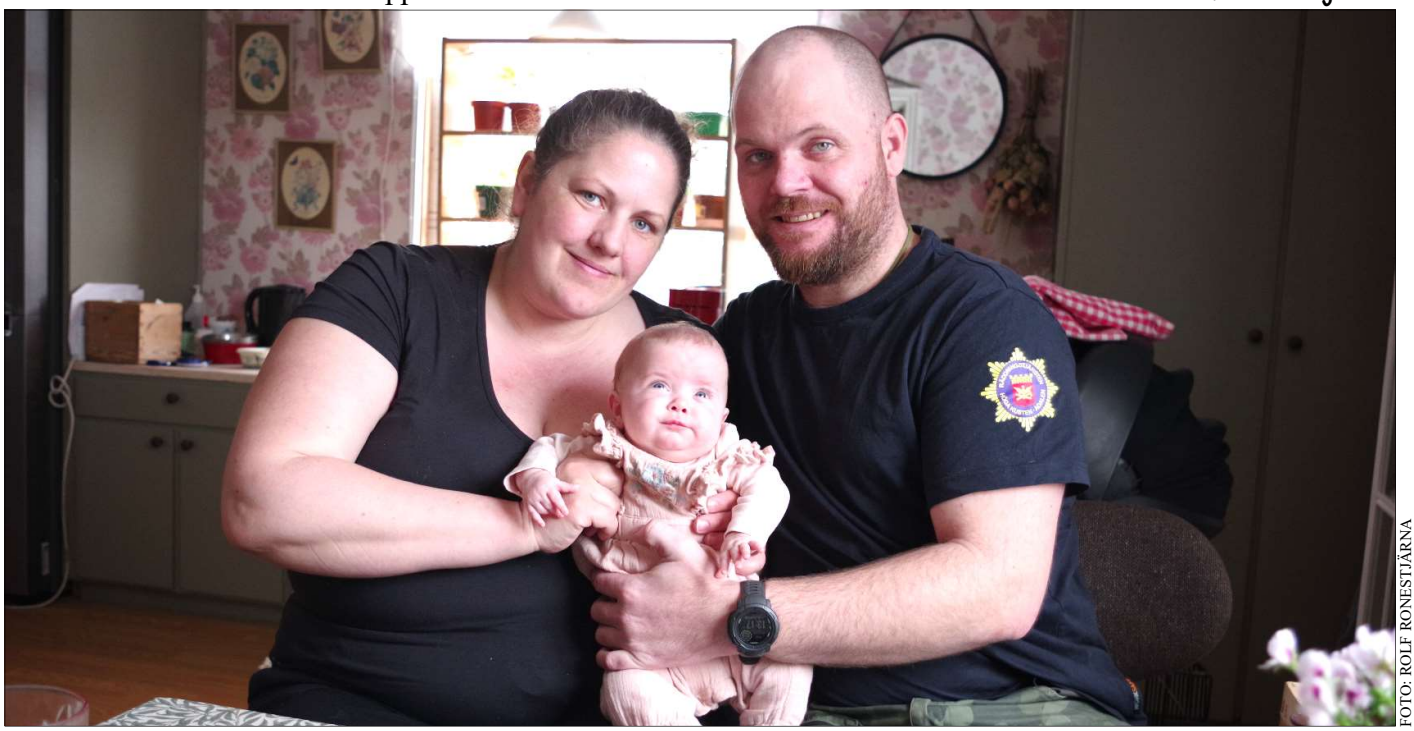

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan lilla Saga kom till världen har Sandra och Martin Svedefelts tillvaro genomgått en stor förändring.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Uta Körner och Ann-Louise Wallblom är två av medlemmarna i Folketshusföreningens styrelse.

Stöd Sunnersta Folketshusförening!

Via en stadgeändring har Folketshusföreningen ändrat reglerna för medlemsskap

Boteбladet har tidigare kunnat berätta att *Sunnersta Folketshusförening* för en ständig kamp för sin existens. Efterlysningen i förra numret, om behovet av en person som skulle kunna axla ordförandeskapet och behovet av en ytterligare styrelsemedlem, har hittills blivit resultatlös. Styrelsen, som idag består av *Ann-Louise Wallblom*, *Lennart Johansson*, *Ariane Körner* och *Uta Körner*, tvingas därför tillsvidare att hjälpas åt med ordförandesysslorna.

Utöver detta har föreningen, under ett antal år, kämpat med en sviktande ekonomi, bl a beroende på minskat kommunalt bidrag och minskad uthyrning. De flesta ideella föreningar brukar ha en årlig medlemsavgift. När det gäller *Sunnersta Folketshusförening* har man däremot kunnat teckna ett livslångt medlemsskap för endast 100 kr, ett medlemsskap som dessutom efterlevande har haft möjlighet att ärva. *”Efter två-tre generationer skulle därmed alla Boteåbor teoretiskt kunna vara medlemmar i föreningen, vilket inte är ekonomiskt hållbart”*, förklarar *Uta Körner*, föreningens kassör.

I samband med Folketshusföreningens årsmöte den 18:e mars beslutade man därför att göra en stadgeändring, där medlemsskapet fortsättningsvis blir årsvis. *”Vi behöver få in pengar för att kunna behålla Sunnersta och en årlig medlemsavgift på 100 kronor skulle därför innebära en säker inkomst”*, förklarar Uta vidare.

Hör gärna av dig till *Uta Körner*, på 073-036 47 58, om du skulle vilja göra en insats för att *Sunnersta Folkets Hus* ska kunna finnas kvar i framtiden!

Den årliga medlemsavgiften på 100 kr betalas via Bankgiro: 5234-2763 (Swedbank) eller Swish: 123 671 30 02.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna behöver ta ett gemensamt ekonomiskt ansvar för att Sunnersta Folkets Hus ska kunna finnas kvar.

FOTO: ROLF RÖNNESTJÄRNA

Paret Kerstin Landberg och Richard Moberg och lilla Nala flyttade till Kalknäs för ungefär ett år sedan.

Nyinflyttade Kerstin Landberg och Richard Moberg trivs i Kalknäs

Kerstin värderar närheten till sin familj medan Richard uppskattar lugnet i Kalknäs

Det är alltid lika roligt när utflyttade Boteåungdomar väljer att flytta tillbaka till sin hembygd. Det säger en hel del om vad bygden betyder och har fått betyda för dem som en gång har vuxit upp här. *Kerstin Landberg* tillhör skaran av hemvändare och tacksamt nog lyckades hon också att locka med sig sambon *Richard Moberg* till *Boteå*.

Kerstin och Richard tar emot ute i sin trädgård, i den varma och sköna sommarkvällen, och jag slår mig ned på en av deras trädgårdsstolar. Kerstin berättar inledningsvis att hon växte upp i *Arlom* och *Törsta* och att hon tillbringade sina fyra första skolår på *Kalknäs* skola – under de åren var hon aktiv i *Undroms IF:s* knattefotboll – för att därefter flytta till sin pappa i *Forsmo* och bo där i 2,5 år. Efter det återvände hon till mamma Pernilla och syskonen, som då hade flyttat till *Kalknäs*, endast ett drygt stenkast från det hus som hon och Richard köpte och flyttade in i för ca ett år sedan. Efter tre terminer på *Vallaskolan* i *Sollefteå* (7-8:an) blev det därefter *Ytterlännässkolan* i *Nyland* för Kerstin, eftersom familjens flyttlass kom att gå till *Frök*.

Efter avslutad grundskoleutbildning började Kerstin på *Fordons- och transportprogrammet* på *Gudlavbilderskolan* i *Sollefteå*, där hon kom att utbilda sig till lastbilsmekaniker. *”Mina grundskoleår kom dock till stor del att handla om mobbning. Det var väldigt jobbigt, men det har också gjort mej till den jag är, och jag försöker alltid tänka att allting sker av en anledning”*, summerar Kerstin sina nio första skolår. I slutet av årskurs 1 på gymnasiet träffade hon och blev tillsammans med Richard, och flyttade in hos honom, och sedan dess har de varit ett par.

Kerstin berättar vidare att hon under fem somrar har sommarjobbat på *ICA* i *Nyland*. Hösten 2022 fick hon jobb på assistansföretaget *Molnet Assistans* i *Sundsvall*. Kerstins arbetsplats är dock i *Sollefteå*, där hon jobbar som personlig assistent åt en treårig flicka. *”Jag trodde aldrig att jag skulle komma att jobba inom vård och omsorg, det bara blev så. Men jag trivs jättebra med jobbet! Jag älskar barn och att se hur både jag själv och flickan utvecklas tillsammans är fantastiskt! Jag har dessutom lärt mej så otroligt mycket om både mej själv och om jobbet i sej”*, konstaterar Kerstin lyriskt. Hennes förhoppning, inför framtiden, är dock att hon ska få möjlighet att plugga till lastbilschaufför och även kunna jobba som det.

Kerstins jobb upptar annars en hel del av hennes tid och hon jobbar tre helger i månaden, varav en i ICA-butiken i *Nyland*. Dessutom förväntar sig både *Nala*, parets

gulliga *Chihuahua/Papillon*, och omplaceringskatterna *Ludde* och *Mega* att hon ska tillbringa tid med dem. Därför har hon inte riktigt haft tid att hänge sig åt och odla några särskilda intressen, men både hon och Richard gillar att hålla på och fixa med sina bilar och vintertid bygger hon gärna Lego. *”När det går bra och när tålamodet finns”*, tillägger hon och ler brett.

Här gör vi ett avbrott i intervjun, eftersom *Botebladets* utsände måste bege sig till *Kalknäs skola* för att kunna ta ett par bilder på *Undroms IF:s* styrelse (till att användas i artikeln på sidan tre i denna tidning).

Väl tillbaka (18 minuter senare) berättar Richard att han kom att växa upp i *Näsåker*. De första sex skolåren tillbringade han på *Näsåkers skola* och under högstadieåren blev det att åka skolskjuts till *Junsele*. Under hela uppväxten, fram till tonåren, var sport Richards stora intresse och han var aktiv inom både fotboll och innebandy. Sportintresset finns dock kvar och han är, tillsammans med Kerstin, en hängiven och trogen Modosupporter. Redan från barnsben fick han följa med sin pappa på matcher och numer brukar det under hockeysäsongen bli dryga halvdussinet resor till *Hägglunds Arena* och resterande matcher brukar han sitta klistrad framför TV:n.

Även Richard gick *Fordons- och transportprogrammet* på *GB-skolan* och efter studenten 2017 kom han att sommarjobba på *Sjölanders Åkeri* i *Näsåker*. På hösten fick han sedan timanställning hos *JFS Maskin* i *Sollefteå*, som då ägdes av hans f d gymnasielärare, och i mars, året därpå, fick han fast anställning i företaget och kom under ett par år att köra lastväxlare. Efter det kom han att jobba som kranbilsförare i *Kramfors*, under ca ett år, i samband med att han hyrdes in av företaget *K Bygg*. Sedan 2021 är han stationerad i *Sollefteå*, av samma företag, som just kranbilsförare. *”Det är ett roligt och omväxlande jobb med bra arbetstider och man får träffa mycket folk!”*, konstaterar han. Mestadels har han körningar inom *Sollefteå kommun*, men han kör över hela länet. Den längsta körning, som han har haft, var till *Borgafjäll* och den körningen tog en hel dag.

Det var via en annons på *Hemnet* som Kerstin och Richard hittade fastigheten i *Kalknäs*, som ligger vackert inbäddad i sommargrönska, och i juli 2023 flyttade de in. *”Jag ville gärna komma närmare mormor Karin, som bor på Panget i Undrom, syrran Sofia i Törsta och mamma i Frök, så det här var en perfekt lösning”*, förklarar Kerstin tacksamt. Richard berättar att han, i sin tur, inte hade någon större erfarenhet av *Undrom* men att han, under sina aktiva år inom fotbollen, spelade en hel del matcher på *Bohedsvallen*, som i sin tur ligger enbart ett stenkast från deras hus. *”Det är fint att bo här, särskilt sommartid, med öppna marker och ett lugn”*, konstaterar Richard vidare. Den första vintern i nyhuset blev dock både lång och kall och kom därför att kännas lite extra vemodig. *”Vi undrade nästan vad vi hade gett oss in på. Men nu när sommaren har anlänt, så känns allt så mycket bättre och det är en skön känsla att kunna kliva ut på gården och bara njuta!”*, berättar Kerstin.

Till avslutning får undertecknad en guidad tur i det lilla charmiga huset, som visar sig ha stor potential och som Kerstin och Richard redan har hunnit att piffa upp en hel del. Framöver hoppas de båda att de ska få möjlighet att piffa upp det ytterligare. Brädfodring och nya fönster står t ex högt upp på deras önskelista, likaså ett nytt kök och nya golv inomhus. *”Det får dock bli i mån av både tid och pengar”*, konstaterar de båda avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huset i Kalknäs, som Kerstin Landberg och Richard Moberg tog över 2023, har stor utvecklingspotential.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Härnösandsbon Peter Vinqvist uppskattade den fyra timmar långa pimpeltävlingen på Stortannsjön.

Lyckad premiär för tävling i pimpelfiske på Stortannsjön

Perfekta förhållanden när 30-talet sportfiskare invaderade Stortannsjöns is för pimpeltävling

Det torde inte höra till vanligheterna att det anordnas fisketävlingar på *Stortannsjöns* is. Den 23:e mars var det, enligt en säker källa, första gången som det hölls en tävling i pimpelfiske där. Tävlingen arrangerades av fiskeföreningen *Triana*, som har sitt säte i *Kramfors* och som bildades av några tävlingsintresserade fiskare 2002.

Det är en solig vårdag och 30-talet sportfiskare har samlats vid *Stortannsjön*. *Peter Höglund*, föreningens sekreterare och tillika tävlingsledare tillsammans med *Anders Johansson,* hälsar inledningsvis välkommen och drar tävlingsreglerna. Eftersom detta är en tävling som ingår i DM-serien, så är det enbart abborre som gäller för dagen.

Tävlingsdeltagarna förflyttar sig därefter ut på sjöns is

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Innan tävlingsstart gick tävlingsledaren Peter Höglund igenom vad som gällde för dagens fisketävling.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En grupp renar passerade förbi i en väldig fart.

och påbörjar en vandring. Det är skarsnö och promenaden blir oväntat lättsam. Efter några hundra meter väljer några att stanna till, medan andra fortsätter gå, för att vartefter stanna och göra sig redo för tävlingsstart. Jag slår följe med tävlingsdeltagaren *Peter Vinqvist* från *Härnösand*.

På ett fastställt klockslag drar tävlingen igång och man får då börja att borra i isen. Den visar sig vara ca 65 cm tjock och de flesta verkar använda sig av motordriven isborr (skruvdragare). Under de första tio minuterna hinner Peter med att borra fyra hål. *”Fisken står i stim och får man inget napp inom någon minut, så är det lika bra att flytta på sej och borra ett nytt hål”*, förklarar han och berättar vidare att det kan bli så mycket som 50 borrningar under en fyra timmars tävling. Efter ett tag önskar jag Peter god fiskelycka och tackar för mig. I resultatlistan, som publiceras på nätet senare, noterar jag att han kom att dra upp totalt 1,8 kg under tävlingsdagen. Vinnaren lyckades dra upp 9,7 kg.

Några dagar efter tävlingen ringer jag upp *Peter Höglund*, som visar sig vara smått lyrisk över dagen. *”Vi fick ett väldigt bra mottagande av fiskevårdsområdet och det var också fina förhållanden på isen, så vi kommer troligtvis komma tillbaka!”* **av Rolf Ronestjärna**

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Höglund är sekreterare i fiskeföreningen Triana.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kramforsbon Lars Holmberg njöt i den värmande vårsolen och hade även god fiskelycka på Stortannsjön.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eleverna på Kalknäs skola gjorde en synnerligen tapper insats vid årets Lilla Vasaloppet.

Ruskigt snöoväder när Lilla Vasaloppet avgjordes på Björksjöns is

Snöovädret ställde ytterligare krav på både tävlingsarrangör och tävlingsdeltagare

Lilla Vasaloppet, arrangerat av *Björkå-Björkådalens IF*, har blivit ett mycket uppskattat arrangemang, speciellt av elever och lärare på *Kalknäs skola*.

Årets skidlopp som i år, precis som i fjol, utgick från *Björksjöns badplats* genomfördes den 16:e februari. Förutsättningarna för loppet visade sig dock inte bli optimala, eftersom snön fullständigt kom att vräka ned under dagen. Detta ställde ytterligare krav på arrangören, som precis innan start behövde spåra ytterligare en gång. Väder-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sören Israelsson, Risto Saarela, Per Häggblad och Klas Häggblad var med i arrangörsstaben.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mats Wahlfors bussade eleverna till och från Björksjön.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nya spår behövdes dras strax innan loppets start.

förhållandena verkade dock inte nämnvärt påverka elevernas goda humör utan de tog sig glatt an både skobyten och skidpåtagning i det massiva snöfallet.

Per Häggblad, från *Björkå-Björkådalens IF*, sköt igång loppet med sitt gevär. Det fanns två sträckor (ca 3,4 km och 1,5 km) att välja mellan. Fördelen med att ha skidloppet på en sjö, är ju dels att deltagarna får en bättre känsla av hur långt man har kvar att åka, men dessutom har ju åskådarna även möjlighet att följa skidlöparna under hela loppet. Utöver den lunch som skolan hade med sig, bjöd arrangören på korv och bröd, marshmallows och saft vid vätskekontrollen ungefär halvvägs in i loppet. Även tävlingspriserna var skänkta av arrangören. *av Rolf Ronestjärna*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Häggblad sköt igång loppet med sitt gevär.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Britt-Marie Ljungquist, Lena Zetterlund och Christian Omberg tog gemensamt ansvar för grillningen.

FOTO: ULLA BODIN

Birkebeinerrennet är ett 54 km långt skidlopp mellan orterna Rena och Lillehammer i Norge.

Undromsbon Lars Bodin betar vart-efter av de stora skidloppen

Birkebeinerrennet i Norge är det senaste klassiska skidlopp som Lars Bodin har deltagit i

Torsdagen den 14:e mars tog jag och Ulla bilen för att åka till södra *Norge*, för att där åka *Birkebeinerrennet*. Det är ett ovanligt skidlopp på 54 km i fjällmiljö, eftersom man åker med en minst 3,5 kg tung ryggsäck.

När vi har checkat in på hotellet, får vi reda på att loppet är flyttat från lördag till söndag p g a oväder. På söndag morgon går jag upp tidigt för att ta bussen mot

FOTO: ULLA BODIN

Årets Birkebeinerrennet bjöd på fina förhållanden med strålande solsken och ca fem minusgrader.

FOTO: ULLA BODIN

Undromsbon Lars Bodin, med startnummer 7099, tillryggalade sträckan på tiden 4:51:43.

startplatsen. Det är strålande solsken och ca fem minusgrader. Backarna uppför börjar på en gång. Efter bara några kilometer blir det väldigt svettigt, så jag tar av mig mössan och mular mig själv med snö. Efter första vätskekontrollen tänds gnistan och jag får mer energi och ökar därför farten lite, men det är nog ingen bra idé, saktar ner och åker ganska lugnt. Väl uppe på toppen är det lätt åkning under flera mil.

Det vackra vädret håller i sig och med ca 14 km kvar blir det en kort återhämtning med påfyllning av energi. Det är rejält brant utför. Man blir trött i benen, då man får bromsa länge och ibland stanna för att hålla avstånd. Ungdomar som bara åker halva sträckan ansluter. De sick-sackar sig fram bland alla åkare, mer likt ett mindre störtlopp. Det är inte långt kvar till målet nu och väl i mål känner jag mig helt slutkörd. Jag tar mig långsamt fram till mat - och dryckutdelningen. Efter det blir det bastu och middag på hotellet. Somnar gott.

Resan hem dagen därpå tar ca tio timmar och jag är fortfarande lite stel då jag kliver ur bilen hemma. Men jag hade i alla fall tur med vädret!

av Lars Bodin

BIRKEBEINERRENNET

Birkebeinerrennet är en längdskidåkningstävling i Norge. Den hade premiär 1932 och blev en del av Worldloppet när detta grundades. Loppet, som brukar åkas i mars, ingår numer i Ski Classics. Fram till 1991 var start och mål vartannat år i Lillehammer och vartannat år i Rena. Numer startar Birkebeinerrennet alltid i Rena och slutar i Lillehammer. Det speciella med tävlingen är att varje deltagare, enligt reglerna, under hela loppet ska bära en ryggsäck som väger minst 3,5 kg. Detta ska symbolisera prins Håkon, sedermera norsk kung, som år 1206 som spädbarn färdades denna sträcka med hjälp av två Birkebeinar. Bästa segertiden innehas av Petter Eliassen med tiden 2:19:28.
Svenska vinnare: Sven-Åke Lundbäck (1981), Ola Hassis (1985), Örjan Blomquist (1986), Jerry Ahrlin (2009).
Flest vinster: Erling Jevne är med sina sju segrar den som har vunnit Birkebeinerrennet flest gånger. Han vann första gången 1994 och därefter sex år i rad från 1996 till 2001. Anita Moen är den kvinna som vunnit flest segrar; fyra stycken 1998–2001. *(Källa Wikipedia)*.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hedda-Lisa Sundberg

Lännäsbon Hedda-Lisa Sundberg återvände till sin hembygd efter nästan ett halvt sekel

I denna utgåva av Botebladet möter vi Hedda-Lisa Sundberg i Lännäs

Säger man namnet *Hedvig Elisabet Sundberg*, så kanske det inte är så många som vet vem denne är, men säger man Hedda-Lisa, så lär det vara betydligt fler som nickar igenkännande. Hedda-Lisa är ytterligare en av alla dessa vardagshjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Bara några veckor innan presstopp, i samband med *Vårmarknaden i Para*, tackar hon ja till en intervju

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hedda-Lisas egenmålade tavla föreställande föräldrarna på besök i Visby.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Jeans, vit blus och jumper.

Sån är jag:
- En glad och positiv person.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- En solcellsdriven radio, ett tändstål och en yxa.

Jag blir glad när:
- Jag varje morgon kliver upp ur sängen och konstaterar att jag har ett väldigt bra liv.

Någon jag gärna vill träffa:
- Konstnären Rembrandt och få honom att berätta om sitt måleri.

och räddar därmed utgivningen av detta nummer! Jag meddelar henne att hon inte behöver tänka på något fika när jag kommer...ja, förutom Prinsesstårta, förståss ;-)!

Vi slår oss ned vid köksbordet, i Hedda-Lisas och maken *Stefan Alméns* trevliga kök, och döm av min förvåning när jag ser att det står just en Prinsesstårta på bordet! Hedda-Lisa och Stefan skrattar förnöjsamt! Efter fikat blir Stefan tillsagd att lämna köket och intervjun tar sin början!

Vad Hedda-Lisa kan minnas, så har hon alltid kallats för just Hedda-Lisa på hemmaplan. Föräldrarna, *Arthur* och *Anna Sundberg* (se *Botebladets* vinternummer 2006 och höstnummer 2011 på *www.botea.se*), hade båda sina rötter i bygden och kom från *Följa* respektive *Solberg*. Inledningsvis bodde familjen i *Tybränn*, där Hedda-Lisa tillbringade sina första fyra år, men 1954 flyttade man in i tjänstebostaden på *Svalöfs växtförädlingsstation*, där Arthur (från 1931 fram till pensionen) kom att ha sin arbetsplats under hela sitt yrkesverksamma liv.

”Min barndom och uppväxt var väldigt lycklig och idyllisk”, minns Hedda-Lisa tacksamt. Det fanns dock ett orosmoln på himlen. Vid fyra års ålder började hon nämligen då och då känna svåra smärtor i höger sida. Det dröjde några år innan läkarna kom fram till att smärtorna berodde på en medfödd missbildning i den ena njuren. När hon var sju år gammal opererades njuren bort. Detta medförde att hon fick stränga order att inte bada utomhus, vilket i sin tur innebar att hon därför inte lärde sig att simma förrän i tonåren.

Det fanns alltid mycket att leka med på försöksstationen, t ex att åka på traktorflaket, för Hedda-Lisa och grannflickan och bästa kompisen Nilla. *”Vi var som syskon och vi höll jämt ihop och har fortfarande kontakt med varandra”*, minns hon och ler vid tanken. Sommartid brukade familjen tillbringa mycket tid i sommarstugan vid *Offersjön*. *”Det var verkliga högtidsstunder och jag har många fina minnen från min uppväxt som jag kan se tillbaka på med både glädje och tacksamhet.”* Under tonåren träffades områdets tonåringar regelbundet, framför allt på *4 H-träffarna* på *Rixdan*, och som tack för att ha hjälpt till med hästarna på *Holm*, så blev det ofta barbackaridning (utan hjälm på den tiden).

De första två skolåren gick Hedda-Lisa i *Björkå småskola* och därefter årskurs 3-6 i *Para skola*. Efter det blev det treårig realskola på *Vallaskolan* i *Sollefteå*, som följdes upp med *Humanistisk halvklassisk linje* på gymnasiet på samma skola. Efter gymnasiet gick flyttlasset till *Stockholm*, där Hedda-Lisa inledningsvis kom att studera på *Grundskolan för konstnärlig utbildning (Grundis)*. Därefter blev det, mellan åren 1971-1975, *Konstfack* i fyra år. *”Det var jätteroliga tider, där man fick prova på olika typer av konst och även träffa likasinnade!”*, berättar Hedda-Lisa vidare.

Under första året på *Konstfack* träffade Hedda-Lisa och blev tillsammans med en man från *Marocko* och året därpå gifte de sig. Efter åtta år bestämde de sig dock för att, som goda vänner, gå skilda vägar. 1983 träffade hon och blev tillsammans med Bodensaren *Stefan Almén* och de har sedan dess varit ett par (gifte sig 2012).

Ganska direkt, efter avslutad utbildning, fick Hedda-Lisa jobb som bildlärare på flera högstadieskolor på *Lidingö*. Efter ca tio år började hon jobba på två av öns gym-

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hedda-Lisa Sundberg och Buster, hennes släthårige Foxterrier, har en alldeles speciell relation.

nasieskolor och var bl a med, i början av 90-talet, och startade det estetiska programmet på den ena skolan. Under tiotalet år kom man att ha utbyten med skolor i *Danmark*, *Tyskland*, *Italien*, *Spanien*, *Turkiet* och *Marocko*. *"Det var fantastiskt intressant, för både elever och lärare, med många spännande kulturmöten. Dessa utbytesresor kom att bli själva höjdpunkten i mitt yrkesverksamma liv"*, konstaterar Hedda-Lisa med märkbar tacksamhet i rösten. 1997 gick flyttlasset till *Lidingö*.

Hedda-Lisa berättar att hon, ända sedan flytten från *Lännäs*, har tillbringat nästan varje skollov här. *"Stefan och jag hade tillsammans bestämt att vi en dag skulle flytta till dom här trakterna."* Redan 2006 tog de därför över huset efter Arthur och Anna, som kom att bo kvar fram till 2011, då de flyttade till *Vallänge särskilt boende*. Men det kom dock att dröja fram till 2014, då Hedda-Lisa gick i pension, som flyttlasset slutligen gick till *Lännäs*. *"Det var spännande och roligt att flytta till Stockholm, men minst lika skönt att flytta därifrån"*, summerar hon sina 45 år i huvudstaden.

Hedda-Lisa har varit lite av en föreningsmänniska sedan hon anlände till bygden. Ganska direkt gick hon med i *Boteå Filmstudio*. *"Det har varit jättetrevligt, så det är ledsamt att den inte längre finns kvar!"* Hon gick också med i *Sollefteå Bluesförening* och *Sollefteå konstförening*. Det egna skapandet har hon dock lagt i malpåse på obestämd tid. Hon sitter dessutom med i *Överlännäs församlingsråd* och ställer även upp som kyrkvärd. Men framför allt sitter hon med i styrelsen för *Bibliotekets Vänner i Boteå*. *"Jag har alltid haft ett stort läsintresse, men framför allt har det varit viktigt för mej att vara med och göra en insats för bygden!"*, konstaterar Hedda-Lisa. Tänk vilket föredöme hon är!

Under hela sitt liv har Hedda-Lisa haft ett stort konstintresse, men idag är det dock den släthårige foxterriern *Buster* som stjäl det mesta av hennes intresse och det blir en hel del långpromenader tillsammans med honom och Stefan.

Att både Hedda-Lisa och Stefan är glada och tacksamma över att ha slagit ned bopålarna i *Lännäs* framgår med all önskvärd tydlighet så här till avslutning. *"Vi har trivts och vi trivs väldigt bra i bygden och med människorna som bor här. Innan pandemin brukade vi varje år göra en byresa under en helg* (se *Botebladets* höstnummer 2011) *och en dag varje sommar samlas byborna i Lännäs fäbod."*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hedda-Lisa Sundberg känner sig väldigt privilegierad när det gäller sin uppväxt och över att ha fått växa upp i bygden.

Sandra och Martin är på rätt plats i livet

Kerstin och Richard är på rätt plats i livet

Botebladet

Folket Hus har nya medlemsregler

MULTIARENA ÄR PÅ GÅNG I KALKNÄS!

Unik minnesstund hölls i Gålsjö

Undroms IF bygger multiarena vid Kalknäs skola i höst

Annelis hund är en 10-hund

Boteå Byavakt kommer satsa mer på grannsamverkan

Sidan 28: Rekordstor flugevamp hittades i Para

Boteåparlamentet vädjar om engagemang från bygden

Botebladets fortsatta utgivning bygger på ett gemensamt engagemang

Boteåbor! Kom ihåg att ställa upp och medverka i vårt kära Boteblad! *Botebladet* är något verkligt unikt för vår bygd och den byggs upp av frivilligt engagemang från oss Boteåbor. Vi uppskattar varje gång någon deltar genom intervjuer och artiklar. Tack för att ni visar intresse och bidrar till vår gemensamma publikation!

Vänliga hälsningar Boteåparlamentet

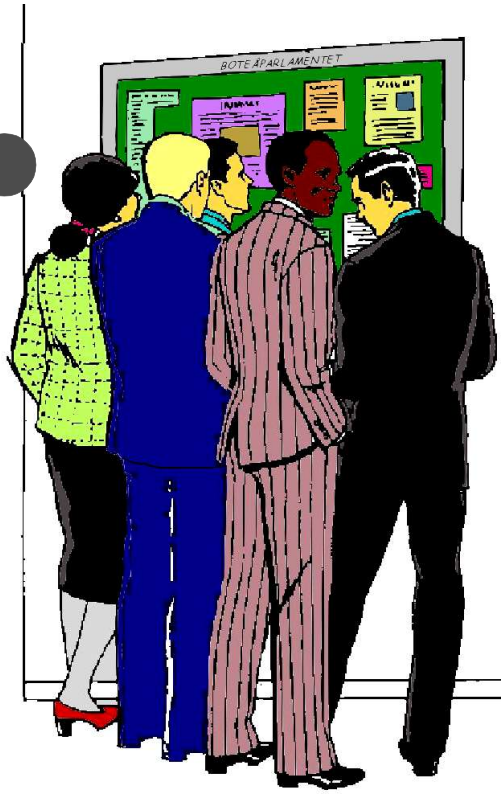

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Botebladet
STEFAN LÖFVEN GRATULERADE UNDROMS IF!!!
Björksjöbor har gett ut bok

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det ett antal en- och tvårumslägenheter på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information.

Lägenheten på bilden är inte för uthyrning.

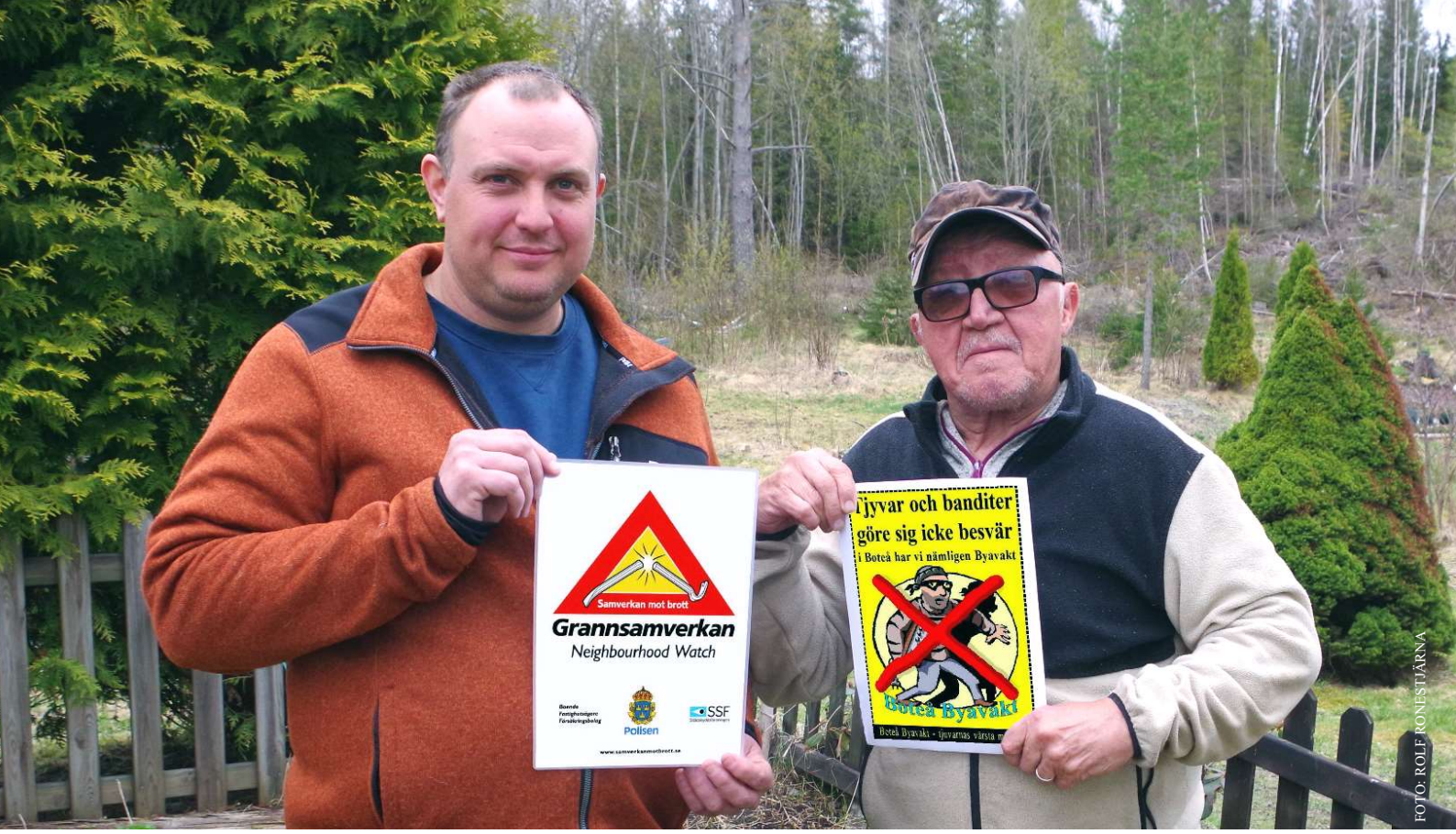

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå Byavakts ordförande Andreas Blomén tillsammans med den tidigare ordföranden Lars Blomén.

Boteå Byavakt planerar utökad grannsamverkan

Den planerade grannsamverkan blir ett komplement till den nuvarande patrulleringen

Boteå Byavakt bildades 2010 med en målsättning att minska brottsligheten i bygden. Enligt statistik från *Polismyndigheten* i *Sollefteå* har den målsättningen också infriats med råge. Jämför man antalet inbrott, stölder och skadegörelseanmälningar, som skedde 2017 respektive 2020, så har det varit en 50%-ig minskning.

Uppbackningen och samarbetet med *Polisen*, som sedan Byavaktens start har fungerat tillfredsställande, har dock på senare tid försämrats kraftigt. Detta har inneburit att en del av Byavaktens trogna chaufförer har känt en viss otrygghet i att patrullera och därför klivit av. *”Jag trodde aldrig att vi skulle kunna hamna i en sån här situation med Byavakten. Det känns tungt, men vi tror att det i slutändan kommer att bli nåt bra av det här”*, konstaterar *Lars Blomén*, dess förre ordförande och som tillsammans med sonen Andreas var med och grundade Byavakten.

För att stärka upp Byavaktens arbete, och för att kunna behålla tryggheten i bygden, har därför *Boteå Byavakt* tagit ett beslut att, som ett komplement till den vanliga patrulleringen, satsa mer på grannsamverkan. *”Grannsamverkan har visat sej fungera väldigt bra på andra platser, så vi har därför en positiv känsla över att kunna utveckla Byavakten med just detta!”*, konstaterar *Andreas Blomén,* föreningens ordförande. Ett allmänt informationsmöte om detta hålls i september. **av Rolf Ronestjärna**

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det har blivit ett stort antal mil på Boteås vägar, för Lars Blomén och Andreas Blomén, sedan Byavakten drog igång 2010.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Författaren Jenny Elfving har under våren kommit ut med en historisk roman som utspelar sig på Högbonden.

Författarafton hölls i Boteå Sockenstuga

Författarbesöket var ett samarrangemang mellan Sollefteå kommun och Boteå bibliotek

Den 18:e mars arrangerade *Bibliotekets Vänner i Boteå* åter en författarafton i *Boteå Sockenstuga*, dit dussinet intresserade kom för att lyssna till författaren *Jenny Elfving*.

Jenny berättade inledningsvis att hon är född och uppvuxen i *Örnsköldsvik* och att hon brukade tillbringa somrarna hos sina morföräldrar i *Nordingrå*. Idag jobbar hon på *Handelshögskolan* i *Stockholm*, som lärare i svenska som främmande språk och i kreativt skrivande.

Veckan innan arrangemanget i *Sockenstugan* kom Jenny ut med boken *Revor av ljus*, som är hennes första bok och som mestadels utspelar sig på *Högbondens fyr*. Idén till boken fick hon 2019 i samband med att hon under fyra dagar vistades ensam på *Högbonden* för att skriva en annan bok. I fyrens lilla museum råkade hon nämligen få syn på ett fotografi föreställande fyrvaktaren och ytterligare några personer, där samtliga är namngivna utom en kvinna. Fotot kom att väcka Jennys intresse och hon började genast att fantisera om vem kvinnan ifråga kunde ha varit. *”Berättelsen kom som en gåva till mej från universum!”* Boken, där två separata historier knyts ihop, handlar dels om Agnes som 1913 kommer till *Högbonden* för att jobba som lärarinna till fyrvaktarbarnen och dels om Josefin som kommer till ön nästan hundra år senare för att arbeta med en konstutställning. Kvinnornas öden visar sig ha mer gemensamt än vad man först skulle kunna tro.

av Rolf Ronestjärna

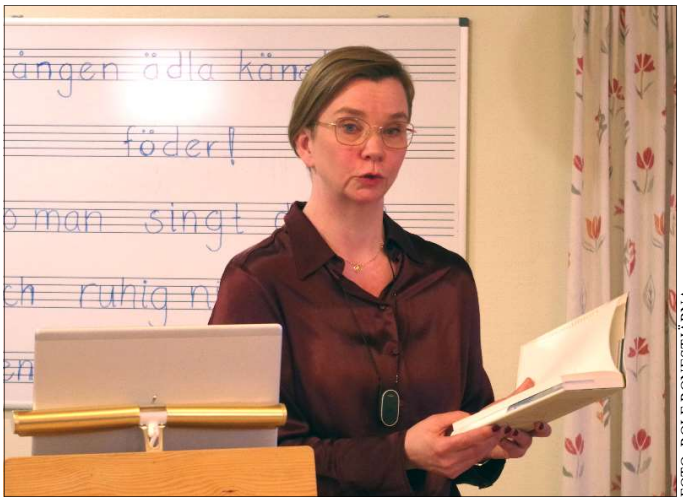
FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De dussinet intresserade, som var på plats i Sockenstugan, bjöds på ett smakprov från Jenny Elfvings nya bok.

FOTO: UTA KÖRNER

Det finstämda arrangemanget på Gålsjö blev generationsöverskridande.

Unik minnesstund ägde rum för den gamla torvkåtan i Gålsjö

Örnsköldsviks Sameförening är i startgroparna att bygga en alldeles ny kåta på Gålsjö

Det torde inte undgått de något äldre Boteåborna att det strax intill *Gålsjön*, sedan många år, har stått en gammal torvkåta. Den kåtan är dock snart ett minne blott.

Den 14:e april fick nämligen den ovannämnda kåtan ta farväl från detta jordelivet i samband med att man höll en form av minnesstund för den. Jag hade personligen inte möjlighet att närvara vid minnestunden, men *Uta Körner*, *Botebladets* uppskattade s k resursfotograf, fanns på plats och kunde dokumenterade ceremonin.

Några veckor senare ringer jag därför upp *Birgitta Ricklund*, samisk konsthantverkare och tillika ordförande i *Orrestaaren Saemiesibrie* (*Örnsköldsviks Sameförening*). Hon berättar inledningsvis att *Västernorrlands Sameförening* runt 1980 kom att inviga ett samiskt viste, med tillhörande torvkåta, på *Gålsjö*. Under ca 25 års tid kom vistet att, framför allt sommartid, bli en naturlig samlingspunkt för samer i länet och kontinuerligt användas till bl a Gudstjänstverksamhet, språk- och hantverkskurser. Sedan 2007

FOTO: UTA KÖRNER

Jörgen Stenberg bjöd på stämningsfull jojk.

FOTO: UTA KÖRNER

Birgitta Ricklund (t v) talade i samlingens inledning.

FOTO: UTA KÖRNER

Även Lena Kroik tog tillfället i akt att säga något.

har det dock inte förekommit någon verksamhet på vistet.

I samband med att *Örnsköldsviks Sameförening* bildades 2011, så fick föreningen överta vistet i *Gålsjö*. *”Vår tanke var att vi genast skulle väcka liv i vistet, men vi tvingades att tillsvidare lägga projektet på is, eftersom vi hade mycket annat på gång just då”*, minns Birgitta.

Efter några år kände dock föreningen att man på nytt behövde ta tag i projektet – bl a för att det började bli hälsovådligt att vistas i kåtan – och för tre år sedan började man att jobba med detta, genom att bl a kontakta olika instanser för att få till de olika tillstånd som behövdes.

Söndagen den 14:e april var det då äntligen dags att ta ett slutligt farväl av den gamle trotjänaren och att låta kåtan, på ett naturvänligt sätt, återgå till naturen. Information om samlingen hade gått ut till länets sameföreningar, renskötarna i området och även till *Boteås* föreningar och övriga intresserade. Detta innebar att ett 80-tal personer slöt upp för att ge kåtan en sista hedersbetygelse.

Sameföreningens ordförande (Birgitta) höll tal och den välkände jojkaren *Jörgen Stenberg* bidrog med stämningsfull jojk. *”Det var ett euforiskt och mycket minnesvärt ögonblick”*, berättar Birgitta, med darr på rösten. Dessutom bjöd *Örnsköldsviks Sameförening* på blodpalt, renkött, buljong och kaffeost.

Målsättningen är att sameföreningens planerade nybyggnation av den framtida kåtan – som blir ett omfattande samarbetsprojekt mellan föreningen, *Sollefteå kommun* och *SCA* – ska dra igång någon gång nästa år. *”Förhoppningsvis ska vistet, för många år framöver, bli en pånyttfödd mötesplats för både samer och övriga naturintresserade”*, hoppas *Birgitta Ricklund* avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

Dagens huvudperson verkade dock helt omedveten om det massiva intresse som den hade orsakat.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bl a Elin Östlund, Uta Körner och Ingrid Viking, från Boteåparlamentet, var med och organiserade Kakfrossan.

Kakfrossa hölls i Sunnersta Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En handfull av bygdens föreningar informerade.

Kakfrossan har arrangerats sedan 2008

Boteåparlamentets årliga *Kakfrossa* i *Sunnersta Folkets Hus*, som är tänkt att vara en samling där gamla och nya Boteåbor får möjlighet att träffas och umgås, har blivit ett mycket uppskattat och välbesökt arrangemang.

Årets *Kakfrossa*, som hölls den 21:a april och bjöd på läckerheter från ett 20-tal bagare, samlade ett drygt 30-tal sötsugna. *Lars Blomén* hälsade välkommen till *Kakfrossan* och en handfull representanter från olika föreningar informerade om sin verksamhet. En frivillig gåva, som upptogs till förmån för *Sunnersta Folketshusförening*, uppgick till 2 930 kr. De bakverk som blev över lämnades till *Vallänge särskilt boende*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Trevlig gemenskap ägde rum kring fikaborden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både Arlomsbor och Långsjöbor lät sig väl smaka.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det fanns en hel del smått och gott till försäljning på Hantverksmässan i Sunnersta Folkets Hus.

Hantverksmässa i Sunnersta Folkets Hus

En hel del Boteåbor tog vara på möjligheten att ses

De återkommande Hantverksmässorna i *Sunnersta Folkets Hus*, som har blivit en trevlig träffpunkt för bygdens invånare, brukar vara uppskattade och välbesökta arrangemang. Tidigare år har det varit *Boteåparlamentet* som har stått som arrangör, men sedan något år tillbaka är det istället *Sunnersta Folketshusförening* som arrangerar, vilket man gör på ett förtjänstfullt sätt.

Vårens Hantverksmässa, som hölls den 5:e maj, samlade något färre utställare än vanligt, men bjöd ändå på en ansenlig mängd fina hantverk av de Boteåbor som tagit vara på tillfället att visa upp sina kreationer. Själva grädden på moset var dock dagens fika. *av Rolf Ronestjärna*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Många tog vara på möjligheten att fika i cafeterian.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hantverksmässan är en plats där man möter bekanta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gästboksinläggaren Sven-Arne Staflund hälsade på.

FOTO: UTA KÖRNER

En stor mängd människor från byarna i området hade hörsammat inbjudan till Valborgsmässofirandet.

Valborgsmässofirande på Rixdan i Björkå

FOTO: UTA KÖRNER

Många givande möten och samtal skedde under kvällen.

Valborgsmässofirande i härligt vårväder

Valborgsmässofirandet på *Rixdan* i *Björkå*, som har en mångårig tradition, är ett mycket uppskattat arrangemang som i princip alltid har samlat en gedigen skara Valborgsmässofirare.

Årets firande, som ägde rum i härligt vårväder, gick i traditionens tecken, såvida att det inleddes med sång av *familjen Ronestjärna*, som i år firade 35-årsjubileum som sånginslag på *Rixdan*. Likaså var det sedvanlig korv- och hamburgerförsäljning på gårdsplanen och fikaförsäljning och lotteridragning inne i själva samlingslokalen. Kvällens huvudnummer var givetvis tändningen av brasan. Ett stort tack till *Björkå Samhällsförening* för att man upprätthåller denna fina tradition!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

Familjen Ronestjärna sjöng traditionsenligt in våren.

FOTO: UTA KÖRNER

Fikaförsäljning och lottdragning skedde i samlingslokalen.

FOTO: ULLA BODIN

Fritidsgårdsbarnen uppskattade att leka på badbryggorna som låg uppdragna på stranden.

Våravslutning på Stranden för Fritidsgården

Sommaruppehåll för den populära fritidsgården

Nu är det snart sommarlov och som vanligt hade fritidsgården sin terminsavslutning nere på stranden. Vädret var inte det bästa; snålblåst och duggregn, så när det startade var det inte så många barn där, men det fylldes snart på. Barnen hade inga problem med att sysselsätta sig, så snart var det full aktivitet på stranden. Vissa gungade och andra klättrade på bryggan (som för tillfället låg på land). Några prövade fiskelyckan med kastspö och ett större gäng lekte kurragömma. Efter ett tag, när det började knorra i magen, bjöd *Lollo Wallblom* och Lena *Röding* på grillad korv med bröd och festis. Lollo hade med sig sina två hundar, vilket var uppskattat av vissa av barnen.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Det bjöds på grillad korv på Fritidsgårdens avslutning.

FOTO: ULLA BODIN

Lollos hundar var ett populärt inslag på avslutningen.

FOTO: ULLA BODIN

En killtrio som tog vara på tillfället att softa lite.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vårmarknaden på Ångermanlandsgården lockade utställare från både när och fjärran.

Ångermanlandsgården i Para är Boteåbygdens egen hembygdsgård

Premiären för Vårmarknaden på Para Hembygdsgård blev mycket lyckad

Para Hembygdsgård, eller *Ångermanlandsgården* som den egentligen heter, är *Boteåbygdens* fina och välskötta hembygdsgård som varje sommar blommar upp via sin omfattande verksamhet.

Söndagen den 12:e maj var det premiär för en vårmarknad på just hembygdsgården i *Para*. Den regniga morgonen kom under dagen att förvandlas till en strålande vårdag, något som lockade en hel del besökare, från både när och fjärran, till arrangören *Överlännäs-Sånga Hembygdsförenings* oförställda glädje.

Mässan lockade även en hel del lokala och utomsocknes utställare, som kom att hålla till både inom- och utomhus. På plats fanns dessutom *Jan Svensson*, hembygdsföreningens färske ordförande, och *Botebladet* fick sig en prat-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det härliga vårvädret lockade en mängd besökare till den arrangerade Vårmarknaden på Para Hembygdsgård.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Astrid Sjödin, Klockhusets ägare, njöt i vårsolen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var även fler utställare som njöt av vårvädret.

stund med denne. *”Just nu befinner jag mej i en inkörningsperiod, men jag hoppas att vi ska kunna få fler yngre att komma med i föreningen, eftersom det behövs fler medlemmar för att kunna driva den vidare”*, berättade Jan och han gav även uttryck för en önskan om att hembygdsgården ska kunna få bli en samlingspunkt över generationsgränserna när det gäller hela bygden. *”Folk får gärna kontakta oss och ge förslag på hur verksamheten ska se ut i framtiden!”*, fortsatte Jan.

En intressant detalj, som Jan berättade, var att hembygdsgården betyder något alldeles extra för honom. *”Jag har många fina minnen av gården från min barndom. Mina morföräldrar; Elin och Anton Sedin, drev nämligen jordbruket fram till början av 70-talet och det var faktiskt mormors föräldrar som köpte gården i början av 1900-talet.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulla Norenius hade ansvar för serveringen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hembygdsföreningens nye ordförande Jan Svensson och dess sekreterare Linda Koukonen var nöjda med dagen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Barngymnastiken Undrom Skoj träffas varje onsdagskväll i idrottshallen på Kalknäs skola.

Full fart i Kalknäs gympasal på onsdagskvällarna

Boteåbon Anna Åkerman drog i februri igång barngympa i Undroms IF:s regi

Under årens lopp har det vid ett antal tillfällen anordnats barngymnastik på *Kalknäs skola* (se t ex *Botebladets* vårnummer 2005 och dess vårnummer 2008 på *www.botea.se*).

Under våren har det, varje onsdagskväll, åter körts barngympa i skolans gymnastiksal. I februari drog nämligen *Anna Åkerman*, hemmahörande i *Stöndarbrännan* (se *Botebladets* vårnummer 2022), igång barngympa, som hon har valt att kalla *Undrom Skoj*. *”Det är viktigt att det finns saker att göra på hemmaplan och jag kände att det fanns ett behov för en sån här barnaktivitet utöver fotbollen”*, förklarar hon. Anna berättar vidare att hon, under en tid, hade tänkt tanken att kanske starta barngympa, men inte riktigt vågat ta steget. *”Men efter att ha gått in i väggen, och kommit tillbaka, så kände jag mej starkare än tidigare och att jag även vågade mer.”*

Knappa dussinet barn, från sex år och uppåt, brukar delta i samlingarna och den timslånga samlingen (där *Malin Eriksson* är med och stöttar vid behov) kan t ex innehålla fotbollsövningar, innebandy, samarbetsträning, cirkelträning och hinderbana. När *Botebladet* kommer på besök, är det just det sistnämnda som står på programmet. Kvällen till ära får barnen ta emot och även ta på sig en tuff T-shirt skänkt av *TSB Borrentreprenad AB*. *”Jag älskar dom här träningarna och längtar till dom varje vecka”*, konstaterar Anna avslutningsvis

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna Åkerman räknar med att fortsätta till hösten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dagens hinderbana uppskattades stort av barnen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vallabon Anneli Johansson och hennes ID-hund Lady hjälps åt tillsammans att hitta bortsprungna husdjur.

Anneli Johanssons Lady är en ID-hund

ID-hunden Lady i Valla har blivit något av en expert på att hitta igen bortsprungna husdjur

Vad skillnaden är mellan en eftersökshund och en ID-hund, kanske inte alla har koll på. Låt oss därför reda ut begreppen! Eftersökshundar används för att spåra skadeskjutet eller trafikskadat vilt. De är tränade att följa blodspår, men att inte intressera sig för doftspår eller vittring från oskadat vilt. En ID-hund är däremot en spårhund/sökhund, som används för att identifiera eftersökta personer eller husdjur.

I *Valla* bor det en ID-hund som lystrar till namnet *Lady*. Matte *Anneli Johansson* berättar att hon är uppvuxen med hund och att hon i princip har haft hund under hela sitt liv. För många år sedan väckte en tidningsartikel om en ID-hund, som hade hittat igen en bortsprungen hund, hennes intresse. *”Jag hade alltid tyckt att det var tråkigt att höra om bortsprungna husdjur som aldrig återfanns. Och jag bestämde mej då för att min nästa hund skulle få bli en ID-hund, och så kom det att bli!”*, berättar Anneli.

När Lady var 1,5 år gammal tog Anneli med henne på en kurs för blivande ID-hundar, där hunden kom att få lära sig att ”diskriminera” (urskilja) dofter. Väl hemma satte Anneli igång med att träna Lady genom att skapa och placera ut olika doftspår. Sedan dess har Lady lyckats hitta både bortsprungna hundar och katter.

Du är välkommen att höra av dig till Lady på 070-255 93 38 om du skulle behöva ha hjälp att hitta ett bortsprunget husdjur.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

ID-hunden Lady i Valla har ett oerhört känsligt luktsinne.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ladys pappa är en schäfer och hennes mamma en Leonberger.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stående: Jonathan Nilsson, Alexander Persson, Jesper Strömberg, Daniel Nordin, Hossen Hamoud, Alfred Järnström, Joel Åman*, Johan Backlund* och Michael Strandberg*. Sittande: Jonathan Backlund*, Felix Österström, Hampus Arkad*, Hugo Åman, Lucas Ljungström*, Emil Arkad* och Mattias Strandberg*. Saknas på bilden gör Theo Strömberg*, Simon Persson, Harry Lindmark, Casper Nordlander, Mathias Åman*, Alexander Karlsson och Reber Mohammad (*egna produkter).*

Helt okej säsongsöppning för Undroms IF:s herrfotbollslag

Hemmapremiären på Bohedsvallen i Undrom blev en succé både spel- och vädermässigt

Nu är äntligen fotbollen igång igen på *Bohedsvallen* i *Undrom* och alla fotbollsälskare kan nu se fram emot nya fotbollsfester! Fjolårets meriterade andraplats i serien är dock historia och ny historia är istället på väg att skrivas.

Seriespelet, som drog igång den 24:e april, har för *Undroms IF* (vid *Botebladets* tryckning) inletts med tre segrar och tre förluster. Den första hemmamatchen fick spelas i *Sollefteå*, eftersom den egna fotbollsplanen på *Bohedsvallen* inte var klar för spel. Den första riktiga hemmamatchen, den 15:e maj mot obesegrade *Domsjö IF*, spelades en härlig och varm försommarkväll med ett 40-tal fotbollssupportrar på plats. Hemmalaget kom att imponera stort med sitt offensiva spel och matchen slutade 3-1 till *Undroms*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var rejäl kamp om bollen ute på fotbollsplanen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undrom IF:s Joel Åman producerar ett av sina två mål.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mattias Strandberg är lagets spelande tränare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pelle Strömberg och Stefan Strandberg ingår i ledarteamet.

favör, efter två mål av måltjuven *Joel Åman*, som gjorde sin första match för säsongen.

Veckan därpå ringer jag upp *Mattias Strandberg*, lagets spelande tränare, och denne visar sig vara ganska nöjd efter de fyra inledande matcherna (tre segrar och en förlust): *”Jag tycker att vi har haft en okej start, trots skador på vissa spelare* (bl a *Joel Åman* och *Mikael Strandberg*), *och vår målsättning har varit att få ihop ett bra och brett lag och det har vi lyckats med.”* På frågan om vilka styrkor som laget har, så svarar Mattias: *”Vi har en bra stämning i laget och vi är alla vinnarskallar som kämpar och sliter för varandra. Dessutom har vi ett par spetsspelare i laget.”* Till det sistnämnda kan tilläggas att laget dessutom väntar förstärkning i det att, målspottaren och den egna produkten, *Mathias Åman* är på gång att flytta tillbaka till hemtrakterna.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Cecilia, Vera och Moa hjälptes åt i kiosken.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undroms IF:s vindsnabbe forward Lucas Ljungström var ytterst nära att överlista Domsjö IF:s målvakt.

Arga Gubben

En tidig morgon, när jag ska lägga ett brev på brevlådan utanför Handlarn, får jag se en äldre man stå framför butikens soptunna febrilt försökandes trycka ned en överfull plastsäck i tunnan. När jag rundar denne, för att lägga på brevet, så upptäcker jag att det är allas vår egen Gubbe, som svärandes och frustandes förgäves försöker trycka ned säcken i den redan fulla tunnan. **BB:** Men kära hjärtanes då! Vad är det som händer här då!? **AG:** För den som har ögon att se med, torde en sådan fråga vara högst överflödig. **BB:** Nog ser jag väl vad Gubben håller på med, men frågan om varför han gör det torde kanske vara med passande. **AG:** Det borde väl vara ganska självklart att det är i en soptunna som man ska placera sopor, eller har jag helt missförstått konceptet med soptunnor!? **BB:** Troligtvis inte. Förlåt att jag lägger mej i, men... **AG:** Det torde det inte vara nån större idé att försöka, för det lär inte finnas plats för honom också i tunnan... **BB:** Ursäkta, men den här tunnan är ju inte tänkt för bybornas hushållssopor, utan för butikens kunder... **AG:** Jag skulle inte ha kunnat uttryckt det bättre själv. Jag är ju nämligen en av butikens allra trognaste kunder, för jag brukar köpa kvällstidningen varje dag! **BB:** Vad fint. Men har Gubben ingen egen soptunna hemma på gården där han kan lägga sina sopor? **AG:** Som om det skulle hjälpa! **BB:** Vaddå, menar han? **AG:** Min soptunna är den soptunna som Gud glömde, för den har inte sopbilen tömt på flera veckor. **BB:** Jaha, då förstår jag. **AG:** Det måste vara första gången som det händer i historien! **BB:** Det verkar som om Gubben har missat att det är nya förhållningsregler när det gäller sophämtningen och att man fortsättningsvis istället ska placera soptunnan så att dess hjul är riktade in mot gården. **AG:** Såna pjöskans petitesser! Vad i hela världen ska det vara bra för!? **BB:** Det är nya sopbilar och tömningen av tunnorna sker utan att sopgubben behöver stiga ur bilen. **AG:** Höjden av slöhet, om jag får säga det! Varför har ingen informerat mej om det!? **BB:** Det har stått både i Sollefteåbladet och på kommunens hemsida. **AG:** Jaha, man ska alltså behöva gå och lära sej och läsa för att kunna få sina sopor hämtade!? Jag har sagt det förr och jag säger det igen: Det går fullständigt utför med den här världen! Nu fattas det väl bara att man kommer vilja att vi ska börja sortera vårt matavfall. **BB:** Det är på gång, min käre vän... **AG:** Ha, vem bryr sej! Så länge som jag har både Gumman och Hubert, så löser jag det själv, var så säker! Äggskalen är dock inget som hon är speciellt förtjust i, hon tycker att det knastrar alldeles för mycket när hon tuggar. Kom Hubert, så går vi, de tre andra sopsäckarna får stå kvar här till nästa gång vi har vägarna förbi!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

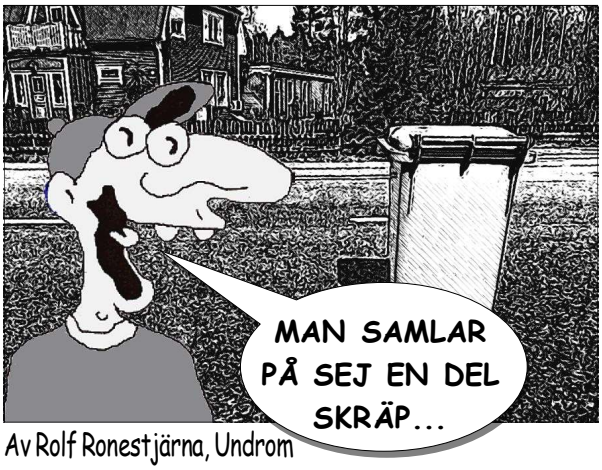

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek
Sockenstugan i Undrom

Biblioteket är stängt från den 29/5 och öppnar igen den 13/8. Om du vill låna under den perioden kan du ringa Eeva-Liisa Viktorsson, 0730-63 23 46. Hör gärna av dig om du kan vara med och sitta på biblioteket. Tack till alla som hjälpt till på biblioteket! Vi önskar alla en Glad sommar!

Kvällsmatch på Bohedsvallen
Fredagen den 10/8 kl 18.30
Undroms IF möter Bollsta IK
*Förmatch *Småtävlingar *Servering

PARA HEMBYGDSGÅRD
SÅNGA-ÖVERLÄNNÄS HEMBYGDSFÖRENING

15/6 Spelmansdag
21/6 kl 11-14 Klassiskt midsommarfirande med dans runt stången
30/6 kl 11-15 Servering och underhållning av Björksjösvängen
2-7/7 Konstvecka med utställning av lokala konstnärer
9/7, 16/7, 23/7 & 30/7 kl 18-21 Musikkväll i Ladan
14/7 kl 11-15 Bakluckeloppis
21/7 kl 11-15 Servering
28/7 kl 11-15 Servering
4/8 kl 11-15 Hembygdens dag tillsammans med kyrkan
1/9 & 8/9 kl 13-16 Sagoläsning för de små
11/9 & 18/9 kl 18-21 Berättarkväll
27/10 kl 10-15 Höstmarknad
Fika, lotter och loppis vid varje öppettillfälle. Vi tar Swish. Löpande info och uppdateringar finns på vår Facebooksida: Ångermanlandsgården i Para - hembygdsgård
Vi hoppas Du kommer att besöka oss i sommar och hälsar ett stort VÄLKOMMEN!

Information om arbete vid Ådalsleden
Juni 2024

Hej,
Vi på Renewable Power Capital (RPC) driver fyra vindkraftsprojekt i Kramfors och Sollefteå kommuner. Ett av dessa, projekt Storhöjden, ligger i anslutning till Ådalsleden, som sträcker sig cirka 10 mil från Kullberg till Ed. För de som planerar att vandra längs Ådalsleden är det viktigt att veta att en del av leden passerar genom ett arbetsområde där sprängning, bygg-trafik och annat vindkraftsrelaterat arbete förekommer. Detta kan således påverka leden vid vissa tidpunkter. Vi har satt upp skyltar längs leden med viktig information och riktlinjer som måste följas när man rör sig inom det berörda området. Arbetet vid Ådalsleden är beräknat att pågå till december 2024.
För mer information, kontakta gärna Tomas Pallin, lokal platschef, på tomas.pallin@renewablepowercapital.com
Ha en fortsatt trevlig vår och sommar!
Med vänliga hälsningar
Per Meijer, Senior Vice President, Development Nordics
Tomas Pallin, lokal platschef

Boteå i mitt hjärta

De populära Boteåtröjorna är tillbaka.

olika färger
små och stora tryck
storlekar barn 80 – män XXL
100:-/styck

Boteåparlamentet kommer att sälja dem på olika marknader i bygden, håll utkik!

Välkommen till Loppis och Café i Sunnersta Folkets Hus söndagen den 16 juni kl 11-15
Bordsbokning krävs. Eget bord 0:- Låna bord 50:-
Vill du bli av med dina grejer, men inte har tid för loppisen, så kan du lämna dem hos Uta Körner eller Lennart Johansson, så säljs de till förmån för Sunnersta Folkets Hus. Men var snäll och ring innan du kommer. Uta: 073-036 47 58, Lennart: 073-834 06 82

Välkommen till Undroms IF:s hemmamatcher
12/6 kl 19 Anundsjö IF 2 **26/6 kl 19** KB 65 2
31/7 kl 19 Älgarna 2/BIK 2 **10/8 kl 18.30** Bollsta IK
31/8 kl 17 Molidens IK **15/9 kl 16** Modo FF
25/9 kl 16 Hägglunds IoFK **12/10 kl 14** Myckelgensjö IF

Hör av dig till mig om du kan avvara din gamla soptunna. Den kan återanvändas för bygdens räkning. *Lars Blomén, 073-829 59 09.*

gästboken

En januaridag 1946 fick Arne och Svea Nilsson (född Staflund) sin andra son. Tidigare i familjen, sedan 1940, fanns sonen Per-Axel, som tillsammans med sin fru Marianne senare i livet blev ett stort stöd för mig. Hur har då mitt liv utformats? Redan när jag var fem år fick jag min första kompis; Kurt Velin, vars mamma Jenny också en tid var vaktmästare på Sunnersta Folkets Hus. Jenny blev min extramamma och hon och Kurt kom att betyda mycket för mig under uppväxten. Folkets Hus kom också att bli ett kärt tillhåll där jag tävlade med Kurt om att hitta tomglas och leta pengar som tappats när det hade varit dans på lördagskvällen. Sedermera blev det också dans och fester för egen del och inte att förglömma; filmerna med bl a Åsa Nisse och John Wayne.

De första sex årens skolgång gjordes i Offers skola. Lärarparet Solveig och Kurt Hedström tog hand om mig under fyra år. Kurt kom också att bli min klassföreståndare efter att Offers skola lagts ner, då han fick en tjänst på Sollefteå läroverk, där jag tog realexamen 1964. Innan dess hade jag också hunnit med ett 7:e år i Lo folkskola. Efter sex års bussåkande till Sollefteå, med Lindholms Buss och med den legendariske Artur Gradin som chaufför, avslutades skolgången med ett år på Handelsgymnasiet i Sundsvall. Mitt yrkesliv var utstakat och kom uteslutande att handla om ekonomi.

Bohedsvallen var också en kär plats. Där tillbringades många söndagar för att se när bröderna Grönlund (Åke, Max och Sten) bildade kedja med Arne Sjölander på yttern och Pelle Fahlén som centerhalv. De var nästan oslagbara! För att inte glömma Lennart Bergströms straffar, som kan liknas med landslagets "Granens" straffar. Om man lyckades smita från entréavgiften, så blev det dricka i halvlek och varm korv när matchen var slut. Vann dessutom Undrom, så var lyckan fullständig.

Konfirmation ägde rum i Boteå kyrka 1960, med kyrkoherde Hovde som konfirmationslärare. Efter tre veckors intensivt läsande/inlärande av Lilla Katekesen, med de Tio buden med förklaringar och ett antal psalmverser samt gudstjänst på söndagarna, ansågs vi vara klara för nattvarden.

Erik Edström tog in mig i föreningslivet via CUF (f d SLU) när jag var i tonåren. Intresset var väckt och jag är fortfarande aktiv i många ideella föreningar, vilket på många sätt har berikat mitt liv. Rudolf Altin lärde mig spela bridge och efter ett uppehåll har jag nu, efter att ha blivit pensionär, återupptagit detta ädla kortspel som håller hjärnan aktiv.

I likhet med många Botepojkar träffade jag min kärlek på Stöndars Lanthushållsskola. När hon sedan skulle studera vidare i Härnösand, blev det naturligt att följa med och där har jag blivit kvar. Vi byggde hus och fick tre barn. Två flickor har flugit vidare till Småland medan sonen är kvar i Härnösand. Efter några år på olika arbetsplatser började jag 1975 på Härnösand Energi & Miljö AB (HEMAB) och där blev jag kvar till min pension 2010.

Jag besöker gärna min hembygd när det händer något på t ex Sunnersta Folkets Hus eller Konvaljparken i Lo (på sommaren med uppträdande och kolbullar). Väntar fortfarande på att vinna Lasses gruslass. Boteortens Hästavelsförening, där jag numer är kassör, bidrar också till att hålla mig uppdaterad om vad som händer i min kära hembygd.

Detta var mitt liv, så här långt, i korthet. Jag imponeras av alla som håller hembygden vid liv. I Botebladet står att läsa om kampen att få affären och Folkets Hus att leva vidare. Håller tummarna för att det ska lyckas och att vi kan ses till sommaren i Konvaljparken eller på Sunnersta Folkets Hus.

Sven-Arne Staflund (f. Nilsson), f d Boteåbo från Sunnersta